

องค์ความรู้ด้านการเรียนการสอน :

ทฤษฎีและปฏิบัติ: การบูรณาการวิชาการกับประสบการณ์สนามศึกษา

โดย คณะกรรมการการจัดการความรู้ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี

วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี

มหาวิทยาลัยพายัพ

15 กรกฎาคม 2560

สารบัญ

บทนำ.....	1
แผนการจัดการความรู้.....	2
การถอดบทเรียนและสังเคราะห์ความรู้.....	4
บริบทสนามศึกษาของวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี	4
เป้าหมายของการฝึกประสบการณ์สนามศึกษา	5
แนวคิดด้านการบูรณาการระหว่างวิชาการกับประสบการณ์ภาคสนาม.....	5
แนวปฏิบัติในการฝึกประสบการณ์สนามศึกษา.....	7
สรุปความรู้.....	13
ภาคผนวก - บรรณานิต์ค้น	a

บทนำ

วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารีผลิตบัณฑิตที่เป็นเลิศทางวิชาการ คุณธรรม และจริยธรรม วิจัย แสวงหาความรู้ใหม่ บริการรับใช้สังคมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมโดยยึดมั่นในหลักคริสต์ศาสนาและ “สัจจะ-บริการ” รวมทั้งเป็นบัณฑิตที่สะท้อนเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยพายัพ กล่าวคือ มี ประสบการณ์ของความเป็นนานาชาติ โดยเรียนรู้จากความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา และ วัฒนธรรม และได้รับการพัฒนาสู่พลเมืองโลก กล่าวคือ ได้รับการปลูกฝังและพัฒนาให้มีสมรรถนะความเป็น สากล ทั้งทางวิชาการ วิชาชีพ และวิชาชีพ เพื่อการดำรงชีวิตและการอยู่ร่วมกันในสังคมโลกอย่างสันติสุข โดยมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้ คุณธรรมนำใจ รับใช้สังคม วิชาการก้าวหน้า พัฒนาสู่สากล

ในการเตรียมบัณฑิตเพื่อออกไปทำงานรับใช้สังคมนั้น ความรู้และทักษะการทำงานจะต้องดำเนินควบคู่ กันไปอย่างแยกกันมิได้ วิทยาลัยฯ ตระหนักว่าการให้ความรู้แต่เพียงในห้องเรียนยังไม่เพียงพอ แต่จำเป็นต้อง ฝึกปฏิบัติในสนามจริงเพื่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ และนำประสบการณ์นั้นมาถอดบทเรียนก่อให้เกิด เป็นองค์ความรู้ที่เสริมความรู้เดิม ฉะนั้น ทฤษฎีและหลักการในห้องเรียน และการปฏิบัติในสนามจริงเป็นสิ่ง ที่ควรนำมาบูรณาการ

วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมฯ ประกอบด้วยคณาจารย์ที่มีความรู้เชิงวิชาการและมีประสบการณ์ในสนาม ศึกษาที่หลากหลาย ด้วยเหตุนี้ คณะกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของวิทยาลัยฯ จึงเห็นควรที่จะได้มีการจัดการ องค์ความรู้ในด้านการบูรณาการงานวิชาการและงานสนามศึกษาเพื่อนำองค์ความรู้ที่ได้ไปจัดกระบวนการและ กลไกต่างๆ ภายในวิทยาลัยฯ เพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ในเชิงวิชาการและมีทักษะความ ชำนาญในภาคปฏิบัติ อันเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามความมุ่งหมายของวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมฯ

แรงบันดาลใจ/สถานการณ์ปัญหา

วิชาประสบการณ์สนามศึกษาถูกบรรจุอยู่ในหลักสูตรและกำหนดให้นักศึกษาทุกคนต้องลงทะเลียน เป็นวิชาบังคับ ในเบื้องต้นนักศึกษาสามารถวิเคราะห์จุดดีและจุดที่ควรปรับปรุงพัฒนา และสามารถนำสิ่งที่ เรียนในชั้นเรียนไปใช้ได้บ้าง แต่การเรียนรู้ที่สมบูรณ์อันเกิดจากการนำประสบการณ์มาสร้างเป็นองค์ความรู้ใน ระดับที่สูงขึ้น ตลอดจนคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อสร้างองค์ความรู้ในระดับที่ซับซ้อนขึ้นยังเป็นสิ่ง จำเป็นต้องให้เกิดขึ้น

ประการที่สอง การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในหมู่คณาจารย์ทั้งที่เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาและ ประสบการณ์ภาคสนามและอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการบูรณาการความรู้และการปฏิบัติ ให้ดำเนินไปควบคู่กัน

เหล่านี้เป็นที่มาของหัวข้อ*ทฤษฎีและปฏิบัติ : การบูรณาการวิชาการกับประสบการณ์สนามศึกษา* โดยมีจุดประสงค์เพื่อนำองค์ความรู้ที่ได้มาพัฒนาและบูรณาการภายในวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมฯ ต่อไป

แผนการจัดการความรู้

แบบฟอร์ม 3 – แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)							
ชื่อหน่วยงาน : วิทยาลัยพระคริสตธรรมแมคกิลวารี							
ขอบเขต KM : การบูรณาการวิชาการและประสบการณ์การเรียนรู้ในวิทยาลัยพระคริสตธรรมแมคกิลวารี							
ลำดับ	กิจกรรม	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
1	กำหนดประเด็น	2 วัน	บุคลากรในคณะวิชามีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นความรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนด	อย่างน้อยร้อยละ 80 ของบุคลากรประจำคณะทั้งหมดเข้าร่วม		ดร.สกุณี เกรียงชัยพร	กรรมการจัดการองค์ความรู้ระดับคณะ
2	การสร้างและแสวงหาความรู้ภายใน <ul style="list-style-type: none"> ● ค้นหาความรู้จากบุคลากรภายในคณะวิชา ● จัดกิจกรรม CoP เพื่อดึงความรู้จากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มี 	3 เดือน	พบผู้เชี่ยวชาญ/หรือผู้มีประสบการณ์จัดกิจกรรมพบปะพูดคุยให้ได้องค์ความรู้ตามประเด็นความรู้ที่ป่งชี้	อย่างน้อย 2 คน ขึ้นไปครบถ้วนทุกประเด็น		ดร. สกุณี เกรียงชัยพร	กรรมการจัดการองค์ความรู้ระดับคณะ

แบบฟอร์ม 3 – แผนการจัดการความรู้ (KM Action Plan) : กระบวนการจัดการความรู้ (KM Process)

ชื่อหน่วยงาน : วิทยาลัยพระคริสตธรรมแมคกิลวารี

ขอบเขต KM : การบูรณาการวิชาการและประสบการณ์การเรียนรู้ในวิทยาลัยพระคริสตธรรมแมคกิลวารี

ลำดับ	กิจกรรม	ระยะเวลา	ตัวชี้วัด	เป้าหมาย	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ	สถานะ
	<p>ประสบการณ์ ในด้านการ สอนและ การปฏิบัติ ภาคสนาม <u>ภายนอก</u> แสวงหา ความรู้จาก ตำราและ เอกสาร</p>						
3	<p>การจัดการความรู้ ให้เป็นระบบ</p> <ul style="list-style-type: none"> •สรุปความรู้ ตาม ประเด็น และจัด หมวดหมู่ ความรู้จาก กิจกรรม CoP/VCoP 	1 เดือน	เอกสารสรุป ความรู้ตาม ประเด็น ความรู้	ครบถ้วน ตาม ประเด็น ที่กำหนด		ดร. สกุนี เกรียงชัย พร	กรรมการ การ จัดการ องค์ ความรู้ ระดับ คณะ

คณะผู้ร่วมดำเนินการ

คณะกรรมการจัดการความรู้ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี ตามประกาศวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารีที่ 1/2559 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการความรู้ ประจำปีการศึกษา 2559 ประกอบด้วย

1. ศาสตราจารย์ ผศ.ดร.สาธิต บุญเกียรติ	ประธานกรรมการ
2. ศาสตราจารย์ชัยพร ปัญญา	รองประธานกรรมการ
3. ครูศาสนา ดร.ชนันภรณ์ ใจเสาวดี	กรรมการ
4. ศาสตราจารย์มานิตย์ มณีวงศ์	กรรมการ
5. อาจารย์สันติภาพ วิริโยทัย	กรรมการ
6. อาจารย์ ดร.สกุณี เกரியชัยพร	กรรมการและเลขานุการ

การถอดบทเรียนและสังเคราะห์ความรู้

การรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาถอดบทเรียนและสังเคราะห์ความรู้ได้มาจากการสร้างและแสวงหาความรู้ โดยการจัดกิจกรรม CoP (community of practice) เพื่อดึงความรู้จากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์แต่ ละหมวดวิชาค้นหาความรู้จากบุคลากรภายในคณะวิชา CoP ดังกล่าวมีดังนี้

- 1) ประชุมคณาจารย์ผู้มีประสบการณ์ในฝ่ายวิชาการและฝ่ายสนามศึกษาในวันที่ 17-18 พค. 2560
- 2) แบ่งปันข้อมูลผ่านสื่อออนไลน์ (VCoP – virtual community of practice) ซึ่งทุกคนสามารถ แสดงความคิดเห็นได้ต่างสถานที่และต่างเวลา (15 พค. – 15 กค. 2560)
- 3) การสนทนากลุ่มย่อย (ตลอดปีการศึกษา 2559)

บริบทสนามศึกษาของวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี

วิทยาลัยฯ มีนโยบายให้นักศึกษาไปฝึกงานในสนามศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ที่ แตกต่างกันตามระยะเวลาดังนี้

1) สดสัปดาห์

นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ศึกษาต่องานนอกสถานที่ สรรวจประวัติการดำเนินพันธกิจและชีวิต คริสตจักร เน้นคริสตจักรในเมืองและชนบท โดยมีอาจารย์ควบคุมดูแลและให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิดฝึก ประเมินผลการศึกษาต่องานเป็นประจำทุกสัปดาห์ในชั่วโมงสนามศึกษา

นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 และ 3 รวมทั้งนักศึกษาปริญญาปีที่ 1-3 จะได้ฝึกปฏิบัติพันธกิจ คริสตจักร โดยมีอาจารย์ควบคุมดูแลและให้การปรึกษาอย่างใกล้ชิด มีการวางแผนการเรียนรู้ การดำเนินงานที่ สอดคล้องกับรายวิชาที่ศึกษา และประเมินผลในรูปแบบรายงานทุกสัปดาห์ในชั่วโมงสนามศึกษา

2) ภาคฤดูร้อน

นักศึกษาทุกชั้นปีของหลักสูตรปริญญาตรีและปริญญาโทจะได้ฝึกประสบการณ์ภาคสนามตาม คริสตจักรหรือหน่วยงานต่างๆ กระจายออกไปทั่วประเทศ ซึ่งจะทำในช่วงปิดเทอมภาคฤดูร้อนของทุกปี

3) ก่อนจบการศึกษา

นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 ที่กำลังจะจบการศึกษาจะได้ฝึกประสบการณ์ภาคสนามโดยปฏิบัติพันธ กิจในคริสตจักร หน่วยงานหรือชุมชนติดต่อกันเป็นเวลาหนึ่งภาคการศึกษา ตามความสนใจของนักศึกษา ก่อน สำเร็จหลักสูตร ภายใต้การควบคุมดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา

เป้าหมายของการฝึกประสบการณ์สนามศึกษา

วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมฯ มีเป้าหมายให้นักศึกษาได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ในสนามศึกษามีหลาย มิติ โดยสามารถสังเขปได้ดังต่อไปนี้

1. รู้จักพระเจ้า
2. รู้จักตน
3. รู้จักคน
4. รู้จักงาน/พันธกิจ
5. รู้จักการวางแผนงาน
6. รู้จักการตัดสินใจ
7. รู้จักการแก้ไขปัญหา
8. มีความรู้
9. ความสามารถ
10. มีทักษะชีวิต
11. มีความคิดริเริ่ม
12. มีเทคนิคการสื่อสาร
13. ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

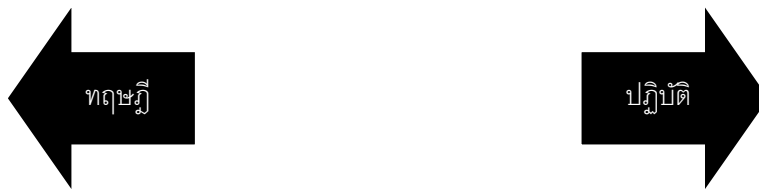
แนวคิดด้านการบูรณาการระหว่างวิชาการกับประสบการณ์ภาคสนาม

ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) : ความสำคัญ คุณค่าของการฝึกประสบการณ์สนาม ศึกษา

ดร.สฤณี เกรียงชัยพร เปิดประเด็นด้วยการแสดงรูปความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีกับปฏิบัติโดยชี้ให้เห็นว่าเป็นสองส่วนที่แยกจากกันไม่ได้ ทั้งสองไม่ได้ขัดแย้งกันแต่เสริมกัน เช่นเดียวกับการเรียนหลักการและทฤษฎีในห้องเรียนและการฝึกประสบการณ์ภาคสนามที่แยกจากกันไม่ได้ ทั้งสองอย่างก่อให้เกิดการเรียนรู้ในด้านความรู้และทักษะ

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้เริ่มต้นด้วยการนำเสนอความเข้าใจที่ผิดระหว่างความสัมพันธ์ทั้งสองโดยใช้ภาพดังนี้

1. เลือกทางใดทางหนึ่ง

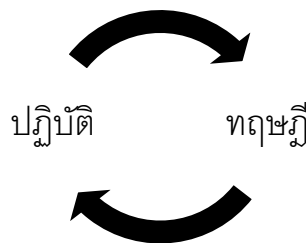

2. แยกส่วน

แต่ในความเป็นจริง ทฤษฎีและปฏิบัติเป็นวงกลมของกระบวนการที่ต่อเนื่อง

1. เปลี่ยนประสบการณ์เป็นองค์ความรู้ เปลี่ยนองค์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติ

การที่นักศึกษาออกไปฝึกงานภาคสนามจึงจำเป็นต่อการเรียนรู้ของนักศึกษา ไม่เป็นแต่เพียงนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ในห้องเรียนไปปฏิบัติเท่านั้น แต่ยังเป็นการเอาทักษะและประสบการณ์จากภาคสนามกลับมาอธิบายทฤษฎีหรือวิชาการด้วย

ผศ.ดร.สารัญญ บุนยเกียรติ เสริมในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีและปฏิบัติว่า

“เมื่อมองดูในแนวราบได้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติ และเมื่อมองแนวตั้งลงมาก็จะเห็นทั้งสองเป็นเหมือนเกลียวหรือ spiral ที่ต่อเนื่องและสัมพันธ์กัน”

ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) : ประเด็นแนวคิดการบูรณาการวิชาการและประสบการณ์ภาคสนาม

จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อาจารย์ได้นำเสนอแนวทางปฏิบัติการฝึกประสบการณ์ภาคสนามในบริบทวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี ดังต่อไปนี้

ผศ.ดร.สาธิต บุญเกียรติ เสนอวิธีการบูรณาการการเรียนในชั้นเรียนกับสนามศึกษาดังนี้

1. เน้นการบูรณาการระหว่างวิชาการกับการปฏิบัติ ซึ่งสามารถทำได้โดยการสอดแทรกบทเรียนหรือการวัดผลในรายวิชาต่าง ๆ ให้เข้ากับกิจกรรมต่างๆ ของวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมฯ หรือของมหาวิทยาลัยพายัพ หรือรายวิชาอื่นๆ ที่เปิดสอนในวิทยาลัยฯ และการปฏิบัติจริงในสนามศึกษา เช่น ในงานที่นักศึกษาต้องไปถวายเพลงในการนมัสการเนื่องในการเปิดภาคเรียน อาจให้นักศึกษาสะท้อนคิดเกี่ยวกับการนมัสการ การเทศนา การร้องเพลง โดยเชื่อมโยงกับรายวิชาหนึ่งวิชาใด เป็นต้น
2. ให้อาจารย์พิจารณาว่าจะนำองค์ความรู้ในชั้นเรียนไปปฏิบัติในการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างไร
3. สะท้อนคิดว่าประสบการณ์ที่ได้รับจากภาคสนามจะนำมากรูปร่างและพัฒนาองค์ความรู้ได้อย่างไร

สรุปแนวคิดด้านการบูรณาการด้านวิชาการและประสบการณ์สนามศึกษา

อาจารย์ที่สอนรายวิชาทั่วไปควรพิจารณาการนำทักษะหรือการปฏิบัติต่างๆ เข้ามาปฏิบัติในห้องเรียนแล้วเชื่อมโยงให้นักศึกษาเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีและปฏิบัติ ส่วนอาจารย์ที่ปรึกษาการฝึกประสบการณ์สนามศึกษาควรพิจารณาให้นักเรียนสะท้อนคิดในสิ่งที่ตนได้ฝึกปฏิบัติให้เกิดเป็นองค์ความรู้

แนวปฏิบัติในการฝึกประสบการณ์สนามศึกษา

แนวปฏิบัติที่นำมาเป็นประเด็นในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้มีสองด้านคือ กระบวนการก่อนที่นักศึกษาจะออกฝึกงานภาคสนาม และการประเมินนักศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการระหว่างและหลังการฝึกงานของนักศึกษา

1. กระบวนการเตรียมตัวก่อนออกภาคสนาม

การทำข้อตกลงของนักศึกษาและที่ปรึกษาในสนามและวิทยาลัยฯ

เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่าการตั้งปณิธานหรือการสร้างข้อตกลงเบื้องต้นจะสามารถช่วยให้นักศึกษาสามารถจดจ่ออยู่ที่เป้าหมาย และเป็นการสร้างความคาดหวังให้แก่ตนเอง วิทยาลัยฯ ใช้แนวคิดนี้ไปสู่การปฏิบัติโดยการทำข้อตกลงสามฝ่ายระหว่างนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาของวิทยาลัยฯ และอาจารย์ที่ปรึกษาในสนามศึกษา โดยจุดประสงค์เพื่อให้ทั้งสามฝ่ายรับผิดชอบในกระบวนการการเรียนรู้ของนักศึกษา

ข้อความยินยอมสำหรับนักศึกษาซึ่งเป็นข้อตกลง

“ข้าพเจ้าขอสัญญาว่าจะฝึกฝนเรียนรู้และปฏิบัติพันธกิจเหล่านี้ด้วยความเต็มใจ สัตย์ซื่อ และทุ่มเทอย่างเต็มที่ เพื่อเป็นที่ถวายเกียรติแด่พระเจ้าและเสริมสร้างชีวิตตนเอง ให้เป็นผู้รับใช้ที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น”

ข้อความยินยอมสำหรับที่ปรึกษาทั้งในสนามและของวิทยาลัยฯ

“ข้าพเจ้าที่ปรึกษาสนามศึกษาภาคฤดูร้อน ได้รับทราบข้อมูลและคำสัญญาการฝึกปฏิบัติงานสนามศึกษาภาคฤดูร้อน ประจำปีการศึกษา 2558 ระหว่างวันที่ 23 พฤษภาคม – 10 กรกฎาคม 2559 เรียบร้อยแล้ว”

ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) : กระบวนการเตรียมนักศึกษาก่อนออกภาคสนาม

อาจารย์มานิตย์ มณีวงศ์ ย้ำความสำคัญของการทำสัญญาข้อตกลงระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ที่ปรึกษาและพี่เลี้ยง เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถตระหนักถึงความสำคัญและจริงจังของการฝึกภาคสนาม นอกจากนี้ยังช่วยให้พี่เลี้ยงรับทราบของตนเองในการให้ความรู้กับนักศึกษา

อาจารย์สันติภาพ วิริโยทัย ให้ความเห็นว่า

ในด้านการเลือกสนามที่จะส่งนักศึกษาไปฝึกงาน ควรเป็นลักษณะหลากหลาย เช่น คริสตจักร โรงเรียน หอพัก โรงพยาบาล ฯลฯ ตามความสนใจและความถนัดของนักศึกษา

อาจารย์ชัยพร ปัญญา กำหนดหลักการในการเตรียมตัวไว้ดังนี้

เราจะมีการประชุมชี้แจงบทบาท ความคาดหวังของเจ้าของสนามศึกษาและนักเรียนในแง่ลักษณะงาน ปริมาณงาน แนะนำคณะกรรมการสนามศึกษา แนะนำตัวแทนคริสตจักร คำนิยามของสนามศึกษา วัตถุประสงค์ของสนามศึกษา หน้าที่ของที่ปรึกษาภายในสนาม เป้าหมายของการฝึกงานในแต่ละชั้นปี

2. การประเมินนักศึกษา

วิทยาลัยพระคริสตธรรมแมคกิลวารี่ประเมินนักศึกษาที่ออกฝึกงานภาคสนามในสามมิติ โดยมีผู้ประเมินสามฝ่ายคือ นักศึกษาประเมินตนเอง อาจารย์นิเทศน์นักศึกษาในสนาม และผู้รับผิดชอบดูแลนักศึกษาในแต่ละสนามเป็นผู้ประเมินนักศึกษา และวิทยาลัย โดยเครื่องมือที่ใช้อยู่ดังนี้

2.1 นักศึกษาประเมินตนเอง - After Action Review and Reflection (AARR)

AARR คือบันทึกการถอดบทเรียนภายหลังการฝึกปฏิบัติงานสนามศึกษา ภาคฤดูร้อน ในแต่ละสัปดาห์ นักศึกษาได้รับมอบหมายให้ถอดบทเรียนจากประสบการณ์การปฏิบัติงานจากสภาพจริงในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งจะ เป็นลักษณะการตอบคำถามจากแนวทางดังนี้

- 1) ในการฝึกงานในครั้งนี้นักศึกษามีโอกาสสังเกต ฝึกหัด รับผิดชอบ และทำอะไรบ้าง
- 2) ความรับผิดชอบหลักในขณะฝึกงานคืออะไร
- 3) สิ่งที่นักศึกษาได้เรียนรู้ในการฝึกงานครั้งนี้คืออะไร

- 4) สิ่งนี้นักศึกษาประทับใจในการฝึกงานครั้งนี้คืออะไรบ้าง
- 5) ปัญหาหรือความท้าทายที่เห็นเด่นชัดที่นักศึกษาพบในการฝึกงานครั้งนี้คืออะไร ให้วิเคราะห์สาเหตุของปัญหานั้น
- 6) นักศึกษาคิดว่าวิธีการแก้ปัญหาที่พบในข้อ 4 นั้นควรทำอย่างไรบ้าง โดยอาศัยสิ่งที่ได้เรียนรู้ในชั้นเรียน หรือหลักการของพระคัมภีร์
- 7) สิ่งนี้นักศึกษาคาดหวังในการฝึกปฏิบัติสนามศึกษาในการฝึกงานครั้งนี้ที่สำเร็จ/เกิดขึ้นตามที่คาดหวังไว้อย่างไร

สำหรับหลักสูตรปริญญาโท คำถามสะท้อนคิดจะเน้นการคิดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาที่ซับซ้อนขึ้นกว่าการประเมินตนเองในปริญญาตรี โดยใช้คำถามต่อไปนี้

 - 1) วัตถุประสงค์และสิ่งนี้นักศึกษาได้ทำในการปฏิบัติงานสนามศึกษาในครั้งนี้คืออะไร
 - 2) สิ่งที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานสนามศึกษาในครั้งนี้คืออะไร (ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์/ความท้าทาย/ปัญหา/อุปสรรค/สิ่งที่เกิดขึ้นโดยไม่คาดหมาย(ทั้งบวกและลบ)/ความสัมพันธ์กับพระเจ้า/ความสัมพันธ์กับผู้อื่น/ฯลฯ)
 - 3) การสะท้อนคิด (วิเคราะห์) เกี่ยวกับการปฏิบัติงานสนามศึกษาในครั้งนี้คืออะไร (สาเหตุของความสำเร็จ-ล้มเหลว/สาเหตุของปัญหา/บทเรียนที่ได้รับ (เช่น ด้านความเชื่อ ความรู้ การรับใช้)/ความประทับใจ/ฯลฯ)
 - 4) ในอนาคต หากนักศึกษาได้ปฏิบัติงานที่คล้ายคลึงกัน นักศึกษาจะปรับปรุงแก้ไข/พัฒนาอย่างไร (เช่น วิธีการ/วิธีคิด/ทัศนคติ/ ฯลฯ โดยระบุให้เป็นรูปธรรม/เฉพาะเจาะจงมากที่สุดเท่าที่จะทำได้)

2.2 อาจารย์นิเทศเป็นผู้ประเมิน

วิทยาลัยพระคริสตธรรมแมคกิลวารีนโยบายในการส่งคณาจารย์ออกไปในพื้นที่เพื่อประเมินนักศึกษา โดยผู้ช่วยคณบดีฝ่ายสนามศึกษาคือ ศจ.ชัยพร ปัญญาเป็นผู้กำหนดรายชื่อนักศึกษาฝึกงานในสนามแต่ละแห่ง และรายชื่ออาจารย์ที่ดูแลเยี่ยมเยียน อาจารย์แต่ละท่านจะกระจายไปตามพื้นที่ต่างๆ ที่นักศึกษาถูกส่งออกไป โดยในการประเมิน อาจารย์จะได้สัมภาษณ์ผู้ดูแลนักศึกษาในแต่ละสนาม ด้วยวิธีนี้วิทยาลัยฯจะสามารถรับรู้บริบท ลักษณะของงาน และสิ่งนี้นักศึกษาได้เรียนรู้ รวมไปถึงความประพฤติ บุคลิกลักษณะนิสัยที่อาจเป็นปัญหาในภายหลังเมื่อออกไปทำงาน โดยในการพบปะระหว่างอาจารย์นิเทศและผู้ดูแลนักศึกษาในสนาม นักศึกษาจะนั่งฟังการประเมินด้วยวาจา นักศึกษาจะได้ทราบถึงสิ่งที่ตนควรปรับปรุงแก้ไข หรือสิ่งที่จะต้องทำให้ดียิ่งขึ้น

2.3 ที่เลี้ยงของนักศึกษาในสนามศึกษาเป็นผู้ประเมิน

ผู้ที่อยู่ในสนามซึ่งนักศึกษาไปฝึกงานจะได้รับมอบหมายให้ประเมินนักศึกษาโดยใช้แบบฟอร์มที่ให้ โดยสิ่งที่ประเมินมีดังต่อไปนี้

- 1) การวางแผน การจัดทำโครงการแผนงาน การเตรียมงาน การประสานงาน การดำเนินงานตามแผน การถอดบทเรียนและประเมินผล
 - การวางแผนการทำงาน
 - การเตรียมงาน
 - การประสานงาน
 - การดำเนินโครงการตามแผนงาน
- 2) ความสัมพันธ์ การเรียนรู้ชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่น และหน่วยงาน
 - มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนร่วมงาน
 - มีความสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกคริสตจักร
 - เป็นคนที่มีน้ำใจ ทุ่มเท
- 3) การทำงานแบบมีส่วนร่วม การทำงานเป็นทีม การใช้ชีวิตร่วมกันและช่วยเหลือเกื้อกูลกัน
 - ความรับผิดชอบต่องานที่ได้มอบหมาย
 - การทำงานเป็นทีม
 - การมาสนามศึกษาสม่ำเสมอตามกำหนด
 - การตรงต่อเวลา
 - การช่วยเหลือผู้อื่น
 - ความขยัน อดทน
- 4) พัฒนาศักยภาพและภาวะความเป็นผู้นำ รู้จักคิดวิเคราะห์ รักการเรียนรู้ มีทักษะ ความชำนาญในสายวิชาชีพของตนในการทำพันธกิจอย่างต่อเนื่อง
 - การแต่งตัวสะอาดเรียบร้อย ถูกกาลเทศะ
 - มีสัมมาคารวะ
 - การพูดจาสุภาพเหมาะสม
 - มีความเชื่อมั่นในตนเอง
 - มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กล้าแสดงออก
 - กระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้/ประสบการณ์
 - เป็นแบบอย่างที่ดี มีพฤติกรรม การวางตนเหมาะสม
 - ภาพโดยรวมของนักศึกษาในการเป็นผู้รับใช้

ความรู้ที่ฝังอยู่ในคน (Tacit Knowledge) : ประเด็นการประเมินนักศึกษา

จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อาจารย์ผู้สอนรายวิชาสนามศึกษาให้ข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ และสามารถนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติดังนี้

อาจารย์มานิตย์ มณีวงศ์เล่าถึงวิธีปฏิบัติที่วิทยาลัยฯ ทำว่า

การประเมินผลฝึกงานของนักศึกษาเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญและควรทำอย่างเป็นระบบ วิทยาลัยฯ มีแบบรายงานการปฏิบัติงานนักศึกษาฝึกงานที่จะให้ประเมินตนเอง เสนอว่าให้อาจารย์ที่สอนรายวิชาชั้นปีที่ 4 ควรออกไปเฝ้านักศึกษาด้วย เพื่อจะได้เป็นการบูรณาการระหว่างวิชาการในชั้นเรียนกับสนามปฏิบัติ

นอกจากนี้อาจารย์มานิตย์ให้ข้อคิดเห็นว่าการประเมินโดยพี่เลี้ยงหรือที่ปรึกษาในสนามควรทำเป็นทีมมากกว่าที่จะทำคนเดียว เพื่อที่จะได้ความเห็นรอบด้าน จะทำให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องมากกว่า

นอกจากนี้อาจารย์ชัยพร ปัญญา เล่ารายละเอียดของขั้นตอนการประเมินผลว่า

“ในการประเมินผลการฝึกงาน เราจะให้นักศึกษาพิมพ์บรรยายลักษณะทั่วไปของความเป็นมาของ ความจำเป็นในการฝึกปฏิบัติงานในมุมมองของนักศึกษาเอง เช่น การฝึกงานมีประโยชน์อย่างไร นักศึกษาจะนำความรู้จากการฝึกงานไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไรในอนาคตเมื่อนักศึกษาจบการศึกษาแล้ว และอื่นๆ”

“นอกจากนี้นักศึกษาจะต้องกรอกวัตถุประสงค์ของการฝึกงาน ในส่วนนี้นักศึกษาจะต้องพิมพ์บรรยายในหัวข้อวัตถุประสงค์ที่สำคัญของการฝึกงาน โดยให้แจกแจงถึงความมุ่งหมายที่ต้องการจากการฝึกงาน ทั้งที่เป็นผลทางตรงและทางอ้อมที่เกิดขึ้น โดยมีข้อสังเกตคือ วัตถุประสงค์ควรเป็นข้อความที่ชัดเจน”

อาจารย์สุภัทรา อินตะเทพ มีข้อเสนอในเรื่องการกรอกใบประเมินผลของนักศึกษาว่า

“ส่วนช่วงเวลาฝึกงาน เสนอว่านักศึกษาควรบอกถึงระยะเวลาฝึกงานทั้งหมดว่าเป็นจำนวนกี่วัน มีระยะเริ่มจากวันที่เท่าใด ถึงวันที่เท่าใด โดยอาจแสดงเป็นตารางเวลาแสดงวันที่นักศึกษาปฏิบัติฝึกงาน และวันที่ไม่ได้ปฏิบัติฝึกงาน ตัวอย่างเช่น วันหยุดนักขัตฤกษ์ วันหยุดประจำสัปดาห์ หรืออื่นๆ”

อาจารย์พิเชษฐ จันทร์รัตน์ เสริมว่า

“นักศึกษาควรเล่าสภาพการทำงานในระหว่างเวลาการฝึกงานด้วย เราควรขอให้นักศึกษาพิมพ์บรรยายโดยย่อ บอกสภาพทั่วไปของกิจกรรมการฝึกงานประจำวันของนักศึกษาว่ามีอะไรบ้าง ตั้งแต่เริ่มเข้าสถานที่ฝึกงาน กิจกรรมที่ได้ปฏิบัติฝึกงานในระหว่างวัน และ ภายหลังจากเสร็จสิ้นการฝึกงาน นักศึกษาควรสามารถที่จะบรรยายกิจกรรมพิเศษที่เกิดขึ้นในช่วงของระยะเวลาการฝึกงานได้เช่น การได้รับการฝึกอบรมพิเศษเพิ่มเติม หรือ การได้รับมอบหมายงานพิเศษอื่นๆ รวมถึงการบรรยายทั่วไปถึงสภาพพื้นที่ของสถานที่ที่นักศึกษาฝึกงานว่ามีอะไรบ้างที่เป็นสิ่งที่นักศึกษาสามารถได้ความรู้และ นำไปเป็นแบบอย่างเพื่อการปฏิบัติงานที่ดีได้ในอนาคตต่อไปได้”

อาจารย์มานิตย์ มณีวงศ์กล่าวเสริมในแง่ของผู้ดูแลหรืออาจารย์ที่ปรึกษาในสถานที่ซึ่งนักศึกษาไปฝึกงาน

อาจารย์ที่ปรึกษาในสนามฝึกงานมีหน้าที่เป็นผู้ดูแล ให้คำปรึกษาในการฝึกงานของนักศึกษา ควรมีการบันทึกข้อมูลให้ครบถ้วน เช่น ชื่อ สกุล ตำแหน่ง หน้าที่ความรับผิดชอบ และ วุฒิการศึกษาด้วยหากทราบ นอกจากนี้ควรให้นักศึกษาเขียนบรรยายลักษณะของงานที่ฝึกปฏิบัติ ได้แก่ พันธกิจ/งาน/กิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย บทบาทความรับผิดชอบของนักศึกษา วันเวลาที่ดำเนินการ สถานที่ดำเนินงาน และเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน นอกจากนี้ยังต้องให้นักศึกษาบอก แนวทางการประยุกต์ความรู้ทักษะที่เกิดจากการปฏิบัติจริงในคริสตจักร/หน่วยงาน ไปใช้ให้เกิดผลในอนาคตได้อย่างไรในอนาคต

อาจารย์สันติภาพ วิริโยทัย ให้ความเห็นในตอนท้ายของใบประเมินว่า

ในตอนสุดท้ายของการเขียนรายงานควรระบุปัญหา อุปสรรค และ ข้อเสนอแนะ โดยให้ระบุสาเหตุของปัญหา หรือ อุปสรรคที่เกิดขึ้น แนวทางในการแก้ไข และ แนวทางในการป้องกันปัญหา เพื่อมิให้ปัญหานี้เกิดขึ้นในการฝึกงานของนักศึกษารุ่นต่อไป นักศึกษาต้องระบุข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในรายงานฉบับนี้ เพื่อเป็นแนวทางให้วิทยาลัยฯ และผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ และนำไปสู่การพัฒนาที่ดีขึ้นในกระบวนการฝึกงานของวิทยาลัยฯ ด้วย

อาจารย์มานิตย์ มณีวงค์ ระบุวิธีการประเมินผลที่ใช้ในวิทยาลัยฯ

วิทยาลัยฯของเรามีการประเมินผลการฝึกงานของนักศึกษาโดยใช้แบบฟอร์ม AARR เป็นเครื่องมือที่ ช่วยให้เห็นว่านักศึกษาได้เรียนรู้อะไร การประเมินจากผู้ดูแลนักศึกษาในสนามฝึกบางครั้งไม่ได้ข้อมูลเที่ยงตรงและเป็นจริง เนื่องจากมีเรื่องของการถนอมน้ำใจและรักษาความสัมพันธ์ ปัญหาเรื่องการประเมินสนาม

อาจารย์ชัยพร ปัญญา เสริมว่า

การประเมินผลไม่ได้มาจากนักศึกษาฝ่ายเดียวเท่านั้น อาจารย์ที่ปรึกษาหรือผู้ดูแลนักศึกษาในสนามก็ ต้องประเมินนักศึกษาด้วย

อาจารย์สันติภาพ วิริโยทัย เสนอให้มีการปรับวิธีการให้คะแนนในการประเมินนักศึกษาว่า

ควรมีการปรับวิธีการประเมินผลการฝึกงานของนักศึกษาในด้านการให้คะแนน คือ 70% ของคะแนนการฝึกภาคสนามควรเป็นการให้อาจารย์นิเทศไปพูดคุยกับฝ่ายคริสตจักร (สนาม) จากที่เมื่อก่อนคริสตจักรส่งใบประเมินที่ประกอบด้วยคะแนนมาให้วิทยาลัยฯ หลายครั้งการประเมินทำได้ไม่ละเอียด และให้ค่ากลางๆ คือ 3 จากสเกล 5 ซึ่งไม่ช่วยให้ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาได้มากนัก

สรุปความรู้

การบูรณาการวิชาการกับประสบการณ์ภาคสนามควรกระทำอย่างมีแผนและเป็นกระบวนการ โดยอาจารย์ที่สอนรายวิชา และอาจารย์ที่ปรึกษาภาคสนามควรมีการประสานกันเพื่อวางแผนการบูรณาการ

ในด้านกระบวนการก่อนที่นักศึกษาจะออกไปฝึกประสบการณ์ภาคสนาม ควรมีการเลือกสนามที่เหมาะสมกับนักศึกษา กล่าวคือ ควรเป็นที่ซึ่งมีลักษณะพันธกิจสอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด และแผนการในอนาคตของนักศึกษา รวมถึงควรเป็นสนามที่มีพี่เลี้ยงสามารถสอนงานให้แก่นักศึกษาได้

สำหรับด้านการประเมินการฝึกงานของนักศึกษา ในการประเมินของวิทยาลัยพระคริสตธรรมฯ ใช้แนวปฏิบัติในการประเมินรอบด้าน คือด้านความรู้ ด้านทักษะ ด้านบุคลิกภาพ และด้านความสัมพันธ์

นอกจากนี้นักศึกษาควรได้รับการประเมินสามมิติ คือนักศึกษาประเมินตนเอง อาจารย์นิเทศประเมินนักศึกษา และผู้ดูแลประเมินนักศึกษาในสนาม การทำเช่นนี้จะช่วยให้นักศึกษาได้เห็นตนเองจากรอบด้านเพื่อนำสู่การพัฒนา

ภาคผนวก

บรรณนิทัศน์

การบูรณาการด้านทฤษฎีและปฏิบัติในการศึกษาด้านคริสต์ศาสนศาสตร์

Dykstra, Craig. "Reconceiving Practice" in Wheeler, Barbara G. and Edward Farley, eds. **Shifting Boundaries: Contextual Approaches to the Structure of Theological Education. Louisville: Westminster/John Knox Press, 1991.**

Dykstra summarizes the reasons for the problematic separation of theory and practice in theological education. Dykstra conceives of the separation as rooted in problematic assumptions with regard to the chief aim of such education. Instead of understanding the practices of participants in theological communities as acting in partnership, theological education carries the underlying assumption that practitioners "do something to somebody." Thus theological education assumes the appropriate focus is upon development of the individual, who needs to learn proper techniques to produce desired outcomes. Instead, Dykstra suggests, theological education should engage critical reflection upon practices. The proper subject of theological education is not the individual who carries our practices (clergy), but communities who engage in practice. Thus Dykstra identifies the problematic of theological education as a "picture of practice that is harmfully individualistic, technological (instrumental or 3 causal), not historical, and abstract. Dykstra's prescription calls for fundamental changes in the assumptions, subjects, contents and "desired outcomes" of theological education.

Johnson, Luke T. and Charlotte McDaniel. "Teaching Theology in Context." **The Christian Century, (February 2-9 2000): 118-122.**

Candler School of Theology recently shifted its approach to Contextual Education. The article describes how the Candler School of Theology anticipated and implemented changes in its overall curriculum to strengthen the connections between theology and responsive action, specific practice, and personal formation. The authors, both faculty members at Candler, contrast such an emphasis with the more traditional approach in theological education, which separates concepts from experiences. They report on

significant changes suggested and made by the entire faculty of the school to place contextual education at the core of the entire program. Small group reflection, visits to ministry sites, and plenaries form some of the structure for the program. The article concludes with a frank discussion of the problems in such an approach to theological education, with special note of the strain an emphasis on contextual components of education places on the rest of the curriculum.

Killen, Patricia O' Connell and John De Beer. *The Art of Theological Reflection*. New York: Crossroad, 2001.

The text begins by defining the territory for theological reflection as being the overlap between tradition (religious heritage) and experience. They describe transformative theological reflection as exploration of the meaning, purpose, and value of our actions. Next, they explore the process of reflection as being a movement toward insight, of which we must become aware. Their suggestion for a reflective process includes these "movements": encountering feelings, images, insights, which then moves the reflector toward action. They suggest methods for personal and then group theological reflection. Their concrete descriptions of reflection, combined with specific methods, make the book a practical choice for the field educator.

Mahan, Jeffrey H. "Problematic Supervision in Seminary Field education." *Journal of Supervision and Training in Ministry*, Vol. 17 (1996): 59-64.

Mahan analyzes the underlying causes for inadequate supervision in Field education programs. He looks at the motivation, training and supervision of those who supervise Field education students. He notes that a number of systematic problems that contribute to the problematic relationships between Field education Supervisors and students plague field education programs. Among these problems are: the quantity of Supervisors needed and the corresponding challenge of providing adequate training and support, the ambivalence within ministry itself about collaborative work involving supervision at any level, and the task-oriented framework for understanding the work of the field education student. Mahan suggests that seminaries must address these underlying systemic problems in order to strengthen the quality of supervision that contributes such significant weight to the

educational experience of field education. ---. Barbara B. Troxell and Carol J. Allen. *Shared Wisdom: A Guide to Case Study Reflection in Ministry*. Nashville: Abingdon, 1993. The authors, all of whom have been practitioners of Field education, write a basic how to guide for using cases to do theological reflection in groups. They include guidelines about how to write cases, how to present and discuss them, and some 6 advice about what is not helpful in case presentations. They give examples of cases, and give examples of drawing upon biblical wisdom in relation to cases. This book is a candidate for use in assigning texts to students as well as a resource for educators.

Moore, Mary Elizabeth Mullino. *Teaching From the Heart: Theology and Education Method*. Minneapolis: Fortress Press, 1991. Reprint, Harrisburg: Trinity Press International, 1998.

Moore connects the theological wisdom of process theology with the wisdom of pedagogy. She argues that pedagogy should be shaped in dialogue with theology, and vice versa. She presents five methodologies for teaching and illustrates their contributions to theology and theology's possible contributions to the methodologies. field educators will value the book for its insights about integrative learning.

Stone, Howard W. and James O. Duke. *How To Think Theologically*. Minneapolis: Fortress, 1996.

This text gives fundamental advice and definitions for the practice of theological reflection. The authors draw a distinction between embedded and deliberative theology. They look at three understandings of what the process of theological reflection: interpreting, correlating, and assessing. They give a rudimentary procedure for theological reflection, and define critical theology. They refer to a few "cases" but do not place "case study" at the heart of their exposition. Field education's understanding of theological reflection can be deepened by this text.

Brookfield, Stephen D. *Becoming a Critically Reflective Teacher*. San Francisco: Jossey-Bass, 1995.

The book examines “getting inside students’ heads” as a crucial task in effective teaching. Teachers should understand the symbolic meanings their actions have for their students. Brookfield argues that knowing the way students experience learning helps the teacher to make a convincing connection between the teacher’s “what we want them to do” and the learners’ concerns and expectations. Brookfield presents “participant learning portfolios” that are a way for students to cumulatively record observations about their own learning. These offer a way for students to pursue selfevaluation in connection with an ongoing practice of weekly self-reflection. Field educators will find practical suggestions for improving the quality of their teaching.

Mezirow, Jack. “Contemporary Paradigms of Learning.” *Adult Education Quarterly*, Vol. 46, No. 3., (Spring 1996): 158-173.

This article presents basic aspects of the “Transformational Theory” of adult learning. Mezirow begins by examining the assumptions that underlie the meaning of learning. In particular, this paper looks at the contrast between Western rationalism and social cognitivists as opposed to Transformational Theory, a “third alternative”. While Western rationalism posits external, objective truth, social cognitivists argue that there is a social basis for all cognitive categories. The twelve key propositions of Transformation theory are presented. Of particular note for the purpose of this bibliography is the proposition that a frame of reference is composed of two dimensions: “ a meaning perspective” and a “meaning scheme”. He notes that a “more fully developed (more functional) frame of reference is one that is more (a) inclusive, (b) differentiating, (c) permeable, (d) critically reflective, and (e) integrative of experience. Mezirow summarizes the values of Transformation Theory as being its “focus on a critically reflective emancipatory critique grounded in the very structures of intersubjective communicative competence.” Mezirow next explains that Transformation theory is a reconstructive theory, like Chomsky, Jean Piaget and Lawrence Kohlberg’s theories. He argues that Transformation Theory is truly cross-cultural. Mezirow, Jack. Chapter , “How Critical Reflection Triggers Transformative Learning.” In Merriam, S.B. and *Fostering Critical Reflection in Adulthood*. San Francisco: Jossey-Bass: 1990. Mezirow examines how reflection on assumptions is a crucial aspect of

transformational learning for adults. Mezirow focuses his conception of learning on the aspect of making new meaning that arises in the learning experience. He presents the contrast between two dimension of meaning making: meaning schemes (“sets of related and habitual expectations governing if-then...relationships) and meaning perspectives (“higher order schemata, theories, propositions, beliefs, prototypes, goal orientations and evaluations”). The purpose of critical reflection is to scrutinize both, and to enable a shift in perspective where appropriate. He points to the importance of 15 reflection action, “understood as action predicated on a critical assessment of assumptions”. Mezirow’s central purpose is to highlight the importance of “construal of meaning” to adult learning.

Schön, Donald A. The Reflective Practitioner: How Professionals Think In Action. N.p.: Basic Books, 1983. 16

Schön, known for his creation of the term “reflective practitioner”, here describes how professionals in many fields face a “crisis of confidence” and a decline in selfimage. Professionals should be: “making sense of uncertainty, performing artistically, setting problems, and choosing among competing professional paradigms...” He calls for professionals to move beyond viewing themselves as technical experts, and instead move toward reflection-in-action. He examines reflective process for its domains of language, the following of particular implications, and the practitioner’s changing stance toward his/her situation. Schön notes the limitations of reflection-inaction that arise when practitioners reflect only within and not upon their systems of understanding. Schön’s call is ultimately for a move by professionals from a focus on technical expertise to an emphasis on developing professional capacity for reflectionin-action. ---. Educating the Reflective Practitioner: Toward a New Design for Teaching and Learning in the Professions. San Francisco: Jossey-Bass, 1987. Here Schön builds upon his earlier work (The Reflective Practitioner). While the first book was richly descriptive of what reflective practice should be, this work gives specific outlines for how to work with students in different professions in order to enable their growth as reflective practitioners. Schön focuses on the interplay between “coach” and student in the professional education for design, music, and psychotherapy. He cites examples from actual practicum, and gives specific details of how

he and his frequent teaching partner, Chris Argyris, interact with students in the classroom environment. Field educators have largely adopted Schön's phrase "reflective practitioner", and will find both of his texts directly inspirational for work with students who are developing reflective capacities.

กิจกรรม CoP วันที่ 17-18 พค. 2560

วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวาริจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในหัวข้อ “การบูรณาการทฤษฎีและประสบการณ์” ในการเรียนการสอน โดยกิจกรรมนี้ได้เชิญอาจารย์ในวิทยาลัยฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์ที่สอนในวิชาประสบการณ์ภาคสนามเพื่อมาอธิบายรายวิชาสนามศึกษาพร้อมทั้งร่วมแสดงความคิดเห็นในการพัฒนานักศึกษาให้เกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์การฝึกภาคสนาม

